

Με τον ΑΝΔΡΕΑ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗ

ΠΑΛΙΟΤΕΡΑ, την εποχή του «κομμουνιστικού μανιφέστου» υπήρχε ένας χοντρός βιομήχανος με πούρο και ψηλό καπέλο. Αυτός ήταν ο πλούσιος, όπως εξηγούσαν ο Μαρξ κι ο Ενγκελς, γιατί εκμεταλλεύονταν την εργατική δύναμη και της αποσπούσε την υπεραξία.

ΑΠ' Ο,ΤΙ μαθαίνω, αυτός ο τύπος, ο χοντρός με το πούρο, πέθανε τις προάλλες από τον καημό του. Ήταν χρεωμένος μέχρι τον λαιμό, έπαθε δύο απανωτά εμφράγματα κι είχε αναλάβει το τιμόνι το γιος του ο πρωτότοκος, που ήρθε από το Λονδίνο. Ευτυχώς ο πισιρικός αποδείχτηκε τσακάλι, κατάφερε να ξεφορτωθεί τις μετοχές και τα χρέη πουλώντας σε ένα fund που αγόραζε ζημιές για να ξεπλύνει λεφτά από λευκή σάρκα, όπλα και ναρκωτικά. Το fund πούλησε σε έναν άλλον κι εκείνος μετέφερε το εργοστάσιο, απ' ό,τι λένε, κάπου στην Κίνα ή στην Ινδία διατηρώντας εδώ μόνο την έδρα και τα πολυτελή του γραφεία.

ΤΟ ΤΣΑΚΑΛΙ ο πρωτότοκος ήταν ενθουσιασμένος που τα κατάφερε να πουλήσει μπιρ παρά, έστω, την προβληματική επιχείρηση του μπαμπά και να σπρώξει στην καβάτζα λίγα, έστω, λεφτά. Μάταια όμως

Κόσμια και...

μη

Επιμέλεια **ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ**

προσπαθούσε ως το τέλος να πείσει τον πατέρα του πως ενήργησε συνετά. Αυτό το εργοστάσιο είχε μια παράδοση, μια ξεχωριστή αξία και μια αίγλη που κληροδοτούνταν από γενιά σε γενιά. Δεν άντεξε από τη στενοχώρια ο -πρώην- αντιπαθής χοντρούλης με το πούρο, τις προάλλες μάς άφησε χρόνους, τον

νει δανεικά και εν συνεχεία ποιος δικαιούται να αξιολογεί ποιον και πώς μοιράζονται τις υπεραξίες και τα τοκογλυφικά.

Η πληροφορία είναι η υπεραξία. Αν την έχεις δεν χρειάζεται να σπαταλήσεις το κεφάλαιό σου για να φτιάξεις εργοστάσιο πάνω στο οποίο θα τζογάρουν και θα επωφελη-

Κομμένο και το πούρο...

πρόδωσε η -πρώην- σκληρή του η καρδιά...

ΣΤΗ μεταβιομηχανική εποχή και στον καπιταλισμό-καζίνο μικρή σημασία έχει ποιος τα μέσα παραγωγής κατέχει. Το θέμα είναι ποιος διαχειρίζεται τα «χαρτιά» κι αν τα τζογάρει πονηρά. Και βεβαίως ποιος τυπώνει τα λεφτά και πού δί-

θούν άλλοι. Μπορείς, ας πούμε, να βγάλεις λεφτά τζογάροντας αν θα πτωχεύσει η Ελλάδα ή όχι. Ή διαδίδοντας πως θα πτωχεύσει, ν' ανεβεί το επιτόκιο δανεισμού και να εξασφαλίσεις το χαρτζιλικάκι σου...

ΜΙΑ καλή ιδέα θα 'ταν να κάναμε κολεγιά και να δανειζόμασταν φτηνά από εκείνους που 'χουν αυτή

την εποχή άφθονο παρά. Δηλαδή από τους Κινέζους. Αφού πάνε να μας στριμώξουν και παίζουν στην καμπούρα μας παιχνίδια κερδοσκοπικά, καλύτερα να προσκυνήσουμε, ωρέ παιδιά, τον σχιστομάτη που 'χει μετρητά.

ΑΜΑ πίστευαν ότι θα πτωχεύσουμε και θα χάσουν τα λεφτάκια τους δεν θα μας δάνειζαν, λέει, όχι με 6,2% αλλά ούτε με διψήφιο τοκογλυφικό ποσοστό. Κι αυτό σωστό! Αλλά και να μην μπορούσαμε να επιστρέψουμε τα δανεικά κάτι μας έχει απομείνει που 'χει κάποια αξία για να το κατασχέσουν. Ας πούμε η... Ακρόπολη. Ή, αν θέλετε, η... Μύκονος. Γι' αυτό σου λέω: Χίλιες φορές καλύτερα να γίνουμε καρακόλια των Κινέζων. Τούτοι δώ θα μας ζητήσουν οσονούπω να βάλουμε υποθήκη την Ακρόπολη.

Ο ρυθμός αύξησης των δανείων το 2010 θα 'ναι μηδενικός, πρόβλεψαν οι τραπεζίτες, που επίσης θα δανειστούν πιασοκωλέ. Οπερ σημαίνει πως θα γονατίσουν και θα κλείσουν χιλιάδες επιχειρήσεις, θα συνεχιστούν οι απολύσεις και ίσως επιτύχουμε τον... στόχο να έχει η Ελλάδα το 2010 το ένα εκατομμύριο ανέργους.

ΕΧΟΥΜΕ πόλεμο, μωρό μου, πάρε τα μέτρα σου πριν σου τα πάρουν. Πόλεμο οικονομικό.

* Μάλκολμ Φρέιζερ

Ο πρώην Λίμπεραλ πρωθυπουργός, Μάλκολμ Φρέιζερ, ένας αγνός φιλελεύθερος, έδωσε προχθές μαθήματα πολιτικού ήθους σε συνέντευξή του στο τηλεοπτικό πρόγραμμα 7.30 Report του ABC και με ήρεμο ύφος εξήγησε τις αντιρρήσεις του για τον δρόμο που επέλεξε το Λίμπεραλ Πάρτι με πρωθυπουργό τον Τζον Χάουαρντ.

Ο κ. Φρέιζερ απέρριψε τα επιχειρήματα για προστασία των αυστραλιανών δήθεν "πιστεύω" και αρχών για ελευθερία, δημοκρατία κλπ., επειδή αυτές οι αρχές είναι διαχρονικές και παγκόσμιες. Αυτά τα "πιστεύω" και αρχές δεν είναι εύρημα των Αυστραλών, όλος ο κόσμος πιστεύει στην ελευθερία, δημοκρατία, κλπ. άσχετα αν κάποιοι δεν τα απολαμβάνουν.

Ο πρώην πρωθυπουργός διέψευσε ισχυρισμούς ότι αυτός εμπόδισε τον κ. Χάουαρντ να κάνει τις ριζοσπαστικές μεταρρυθμίσεις στο οικονομικό σύστημα της Αυστραλίας, που εφάρμοσε αργότερα η κυβέρνηση Χόουκ ανάμεσά τους και την "απελευθέρωση" τής ισοτιμίας του εθνικού νομίσματος.

"Ο Τζον Χάουαρντ ποτέ δεν έφερε στο υπουργικό συμβούλιο προτάσεις για οικονομικές μεταρρυθμίσεις που απορρίφθηκαν, αν και γνώριζε ότι ήθελα αυτές τις μεταρρυθμίσεις, αλλά προτίμησε ν' ακούσει τους υπαλλήλους στο Θησαυροφυλάκιο που δεν ήθελαν να χάσουν τις εξουσίες τους για να ελέγχουν την οικονομία", είπε περίπου ο κ. Φρέιζερ.

Ο κ. Φρέιζερ εξέφρασε την αντίθεσή του στον τρόπο που οι Λίμπεραλ, αλλά και οι Εργατικοί, μεταχειρίζονται τους πρόσφυγες που εισέρχονται με σκάφη στα εθνικά ύδατα, επειδή κινδυνεύουν τα σύνορα τής χώρας μας. Τόνισε, μάλιστα, ότι αν επέστρεφε ο ιδρυτής του Κόμματος, Μπομπ Μέντζις, δεν θα αναγνώριζε το Λίμπεραλ Πάρτι, όπως δεν θα αναγνώριζε το Εργατικό Κόμμα που στο μεταξύ εγκατέλειψε τις αρχές του.

Ο πρώην πρωθυπουργός εξήγησε τί σημαίνει να είσαι φιλελεύθερος, όπως ήταν ο Μέντζις, που δεν έχει καμία σχέση με το ακροδεξιό Λίμπεραλ Πάρτι σήμερα.

Να προσθέσουμε ότι σε όλο τον κόσμο τα Λίμπεραλ (Φιλελεύθερα) κόμματα είναι κεντροαριστερά με θεμελιώδεις αρχές τους την ισότητα και την ελευθερία τού ατόμου χωρίς θρησκευτικούς, πολιτικούς και ρατσιστικούς περιορισμούς. Θα έλεγα ότι το Εργατικό Κόμμα είναι σήμερα πολύ καλύτερος εκφραστής τού φιλελευθερισμού από το Λίμπεραλ Πάρτι.

Να προσθέσουμε ότι ο κ. Φρέιζερ ήταν πρωθυ-

πουργός τής Αυστραλίας από το 1975 μετά την σκανδαλώδη απόλυση τής κυβέρνησης Ουίτλαμ από τον τότε γενικό κυβερνήτη, σερ Τζον Κέρ, μέχρι το 1983 όταν ηττήθηκε στις εθνικές εκλογές από τον Μπομπ Χόουκ.

* Δημοσκοπήσεις

Όπως φαίνεται, δεν είμαι μόνο εγώ που θα ψήφιζα τη συμπαθέστατη πρόμιερ, Κριστίνα Κενίλι, έστω με τον Ομπέιντ και τον Τριπόντι, αφού σύμφωνα με την αξιόπιστη δημοσκόπηση Newsroll το ίδιο θα έκαναν το 44% των ψηφοφόρων στη ΝΝΟ, που την προτιμούν από τον αρχηγό τής πολιτειακής αντιπολίτευσης, Μπάρνι Ο' Φάρελ.

Το πρόβλημα είναι πώς μόνο 30% θα ψήφιζαν το Εργατικό Κόμμα και 44% τον Συνασπισμό αν γίνονταν εκλογές στη ΝΝΟ το περασμένο Σαββατοκύριακο, ή 57% τον Συνασπισμό μετά την κατανομή των προτιμήσεων και μόνο 43% το Εργατικό Κόμμα.

Θα μπορέσει η πανέξυπνη Κριστίνα να κλείσει την ψαλίδα με το υπουργικό συμβούλιό της να δηλώνει απών; I don't think so!

* Αστυνομικές επιτυχίες

Γράψαμε χθες για το φρικτό έγκλημα δύο τεράτων που σκότωσαν βάνουσα έναν άνθρωπο που είχε την ατυχία να βρεθεί στο δρόμο τους. Καμιά ενέργεια τού υπαλλήλου τού γενικού προξενείου τής Μαλαισίας δεν δικαιολογεί μια τέτοια θηριωδία. Ευτυχώς, αστυνομικοί συνέλαβαν έναν

55χρονο που κατηγορείται για τον φόνο, ενώ καταζητείται και το δεύτερο τέρας.

Γρήγορα αποτελέσματα έφεραν και οι αστυνομικές έρευνες στο Κουίνσλαντ για την σύλληψη 20χρονου που κακοποίησε σεξουαλικά και σκότωσε ένα κοριτσάκι 8 χρονών.

Η αστυνομία στην Αυστραλία ως επί το πλείστο φέρνει τα αποτελέσματα στην καταδίωξη και σύλληψη εγκληματιών, το πρόβλημα είναι με τους... πονόψυχους δικαστές που φαίνεται να νιάζονται περισσότερο για τους θύτες παρά για τα θύματα.

* Καλόο!

Ήταν σε ένα τσίρκο ένας θηριοδαμαστής. Βγάζει στην σκηνή μία τίγρη και λέει στο κοινό:

- Κοιτάξτε τώρα τί θα κάνω.
Κατεβάζει τα παντελόνια του και μένει γυμνός. Ανοίγει το στόμα της τίγρης, βάζει μέσα το πουλί του και χτυπά την τίγρη στο κεφάλι. Όμως η τίγρη είναι καλά εκπαιδευμένη και δεν τον δαγκώνει. Φωνάζει ο θηριοδαμαστής στο κοινό:

- Κανένας εθελοντής για να επαναλάβουμε το πείραμα;

Σηκώνεται μία ξανθιά και λέει:
- Εγώ θέλω να προσπαθήσω.
- Εσείς; ρωτάει ο θηριοδαμαστής που περιμένει άνδρα εθελοντή.
- Ναι, λέει η ξανθιά. Αλλά με μία προϋπόθεση. Δεν θέλω να με χτυπάτε στο κεφάλι...

Ακόμη ένα:
Δυο πρόβατα συζητούν για τη ζωή και τα μεγάλα ερωτήματα της ύπαρξης, οπότε ρωτάει το ένα το άλλο:

- Εσύ πιστεύεις στη ζωή μετά το Πάσχα;

* ΣΤΑΘΗΣ Σ.

Γιατί να κινδυνεύει ο δέκατος τρίτος (ήδη ο δέκατος τέταρτος έχει εξασθεωθεί) μισθός χιλιάδων εργαζομένων κι ούτε ένα ευρώ από τα αυξημένα εν μέσω μάλιστα κρίσης κέρδη των τραπεζών; Γιατί να πληρώνουν το ίδιο έμμεσους φόρους το φτωχαδάκι και ο κ. Σάλλας;

Αν ένας χαμηλόμισθος στερηθεί 100 ευρώ τον μήνα απ' τον μισθό του, περφει να πεθάνει! συμβαίνει το ίδιο αν στερηθεί 50.000 ευρώ τον χρόνο ένας πεντακοσιομέδιμνος, φέρ' ειπείν ο κ. Βγενόπουλος;

Είναι αυτή η κρίση, κρίση για όλους μας ή μήπως μια ακόμα ανακατανομή του πλούτου υπέρ των πλουσίων;

Τι εν τέλει ηθικό, λογικό και νόμιμο συμβαίνει στη χώρα μας;

